

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Vizitiu Nicolae,
reprezentat de avocatul Musteață Eugeniu,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Vizitiu Nicolae împotriva Casei Naționale de Asigurări
Sociale, terț Serviciul de Protecție și Pază de Stat cu privire la anularea
actului administrativ obligarea emiterii actului administrativ individual
favorabil

împotriva deciziei din 7 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-188/24
NR. PIGD 2-21055376-01-3ra-21022024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul
administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu
constituie un temei de casare a deciziei contestate.

Au examinat anterior cauza, judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani: G. Cazacu
Curtea de Apel Chișinău : V. Sîrbu, A. Braga, V. Negru,

26 februarie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Vizitiu Nicolae, reprezentat de avocatul Musteață Eugeniu

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 14 aprilie 2021, avocatul Eugeniu Musteață în interesele lui Nicolae Vizitiu a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, terț Serviciul de Protecție și Pază de Stat privind anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Rîșcani nr. 91/2021/4340 din 27.02.2021, anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Centru nr. 91/2021/28808 din 30.03.2021, anularea răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. V-535 din 29.03.2021 la cererea prealabilă, anularea răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. M-755/21 din 20.04.2021, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a emite actul administrativ individual favorabil privind recalcularea pensiei reclamantului prin includerea perioadei de activitate în cadrul structurilor de forță din 26.11.2019-02.02.2021 în vechimea în muncă pentru care s-a stabilit pensia în privința reclamantului Nicolae Vizitiu începând cu data de 01.10.2016, precum și recalcularea pensiei reclamantului Nicolae Vizitiu reieșind din vechimea în muncă de 26 ani, 11 luni și 06 zile din suma soldei, reieșind din media lunară pentru ultimele 12 luni calendaristice precedente concedierii din 02.02.2021, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 08.02.2021 s-a adresat cu o cerere Casei Teritoriale de Asigurări Sociale (în continuare CTAS) Chișinău, sect. Rîșcani, prin care a solicitat recalcularea pensiei prin includerea perioadei de la 26.11.2019 până la 02.02.2021 în vechimea de muncă din care s-a stabilit pensie la data de 01.01.2016. Prin decizia CTAS Chișinău, sect. Rîșcani nr.91/2021/4340 din 27.02.2021 a fost respinsă cererea de recalculare a pensiei pe motivul că dreptul la pensie apare o singură dată după eliberarea din serviciu. Nefiind de acord cu Decizia CTAS Chișinău, sect. Rîșcani nr.91/2021/4340 din 27.02.2021, la 03.03.2021, reclamantul s-a adresat cu cerere prealabilă Casei Naționale de Asigurări Sociale (în continuare CNAS) prin care a solicitat reexaminarea cererii cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă cererea de recalculare a pensiei. Prin răspunsul CNAS din 29.03.2021, reclamantul a fost refuzat în satisfacerea cererii menționând precum că reclamantul urmează personal să prezinte certificatul cu privire la vechimea în serviciu.

3. A invocat că, având în vedere faptul că certificatul cu privire la vechimea în serviciu a fost prezentat de către Serviciul Pază și Protecție de Stat-Casei Naționale de Asigurări Sociale și că astfel de certificate nu se eliberează la mână, deoarece dosarul este secretizat, iar ipotetic vorbind chiar și dacă nu a fost prezentat acesta se solicită de la angajator direct, consideră că invocarea neajunsului depistat nu este nimic altceva decât un subterfugiu de la eschivarea efectuării precalculului solicitat.

4. A relatat că, începând cu 01.10.2016, este pensionar în conformitate cu Legea asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr.1544-XII din 23 iunie 1993. La data de 12.11.2019, s-a reangajat în structurile de forță, unde a activat până la data de 01.02.2021, în acest context, a fost emisă Adeverința Serviciului de Protecție și Pază de Stat din 24.03.2021, prin care s-a stabilit că la data de 02.02.2021, vechimea în muncă a reclamantului ce dă dreptul la pensie constituie 26 ani, 11 luni, 06 zile. Reieșind din prevederile alin.(1) al art.61 din Legea nr.1544-XII din 23 iunie 1993, legislatorul a prevăzut expres posibilitatea recalculării pensiei în cazul în care apar circumstanțe noi, care duc la majorarea acesteia, fără a face precizare despre proveniența actelor suplimentare și data apariției lor, stabilind doar că recalculul se va face pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare și nu mai devreme de data punerii în aplicare a prezentei legi.

5. Astfel, prevederile art.61 din Legea nr.1544-XII din 23 iunie 1993, stabilesc clar că recalculul se efectuează în temeiul documentelor aflate la momentul recalculării în organele de pensionare și nu în momentul pensionării, așa cum se invocă și mai departe norma indică dacă pensionarul va prezenta ulterior acte suplimentare ce i-ar acorda dreptul la majorarea pensiei, recalcularea se va efectua pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data de punerii actelor suplimentare și nu mai devreme de data punerii în aplicare a prezentei legi.

6. A relatat că, o interpretare precum că art.61 Legea nr.1544-XII din 23 iunie 1993, nu prevede expres recalcularea pensiei după eventuala reangajare este lipsită de o justificare, ori, prin aplicarea tehnicii legislative de a include toate circumstanțele și actele care pot duce la recalcularea pensiei este inoportună și imposibilă. Deci, interpretarea prevederilor art.61 Legea nr.1544-XII din 23 iunie 1993, sub aspectul că nu poate fi temei de recalculare a pensiei acele circumstanțe care nu sunt indicate expres în normă, în contextul în care norma nu prevede exhaustiv nici o circumstanță, reduce norma la absurd.

7. A susținut că, dispozițiile art. 61 din Legea nr. 1554 din 23 iunie 1993, cert și expres prevăd 3 situații în care pensia pentru vechimea în serviciu stabilită anterior urmează a fi recalculată, și anume: 1) existența documentelor aflate la organele de pensionare la momentul recalculării pensiei; 2) prezentarea ulterioară a actelor suplimentare ce ar acorda persoanei dreptul la majorarea pensiei, iar recalcularea pensiei se va efectua

pentru perioada precedentă, dar cel mult pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare și nu mai devreme de data punerii în aplicare a prezentei legi; 3) recalcularea pensiei se efectuează în cazul în care persoanelor din corpul de ofițeri și din corpul de comandă (cu excepția celui inferior) al organelor afacerilor interne li s-a prelungit peste limita de vârstă termenul de aflare în serviciul militar.

8. A opinat că la prezentarea ulterioară a actelor suplimentare ce ar acorda persoanei dreptul la majorarea pensiei legislatorul nu a indicat faptul că aceste acte trebuie să fi existat până la data stabilirii pensiei și nici nu rezultă din lege acest fapt. Or, alegația precum că recalcularea pensiei se face doar în baza actelor ce au existat până la data stabilirii pensiei dar au fost prezentate ulterior este o concluzie eronată la care s-a ajuns prin excluderea ipotezelor concrete din aria de ipoteze pe care le acoperă norma juridică respectivă, denaturând în mod vădit norma. Casa Națională de Asigurări Sociale nu a indicat care a fost necesitatea schimbării practicii de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare raportate la perioada de stabilire a pensiei de către structurile de forță.

9. A menționat că, pârâțul nejustificat a nesocotit perioada 26.11.2019 - 02.02.2021, ca circumstanță generatoare pentru recalcularea pensiei, contrar prevederilor art.61 alin.(1) din Legea nr.1544-XII din 23.06.1993, or coroborat cu prevederilor pct.4 lit.a) al H.G. nr.78 din 21.02.1994, recalcularea pensiei se va efectua pentru perioada precedentă pentru 12 luni de la data depunerii actelor suplimentare, media lunară pentru stabilirea pensiei se face din ultimele 12 luni calendaristice precedente concedierii.

10. A relatat că chestiunea cu privire la aplicabilitatea prevederilor art.61 ale Legii nr.1544 din 23.06.1993 deja a fost examinată în mai multe litigii similare, care s-au finalizat prin hotărâri irevocabile¹. Atrage atenția și asupra faptului că în cauza Ștefanică și alții c. României, CEDO recunoaște că aprecierea faptelor unei cauze de către o instanță inferioară și evaluarea făcută de aceasta cu privire la dovezile existente pot conduce la rezultate diferite pentru părți cu plângeri foarte asemănătoare. Această realitate nu încalcă în sine principiul securității raporturilor juridice. Totuși indică că, atunci când există divergențe cu privire la aplicarea unor dispoziții legale în esență similare în cazul persoanelor aflate în grupuri aproape identice, apare o problemă în privința securității raporturilor juridice.

11. A solicitat avocatul Eugeniu Musteață în interesele reclamantului Nicolae Vizitiu anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Rîșcani nr. 91/2021/4340 din 27.02.2021, anularea răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. V-535 din 29.03.2021 la cererea prealabilă, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a emite actul administrativ individual favorabil privind recalcularea pensiei reclamantului prin includerea perioadei de activitate în cadrul structurilor de forță din 26.11.2019-02.02.2021 în vechimea în muncă pentru care s-a stabilit pensia în privința reclamantului Nicolae Vizitiu începând cu data de 01.10.2016, precum și recalcularea pensiei reclamantului Nicolae Vizitiu reieșind din

vechimea în muncă de 26 ani, 11 luni și 06 zile din suma soldei, reieșind din media lunară pentru ultimele 12 luni calendaristice precedente concedierii din 02.02.2021, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

12. La data de 30.04.2021 și la 21.05.2021 avocatul Eugeniu Musteață în interesele reclamantului Nicolae Vizitiu a depus cerere de concretizare a pretențiilor solicitând anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Râșcani nr. 91/2021/4340 din 27.02.2021, anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Centru nr. 91/2021/28808 din 30.03.2021, anularea răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. V-535 din 29.03.2021 la cererea prealabilă, anularea răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. M-755/21 din 20.04.2021, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a emite actul administrativ individual favorabil privind recalcularea pensiei reclamantului prin includerea perioadei de activitate în cadrul structurilor de forță din 26.11.2019-02.02.2021 în vechimea în muncă pentru care s-a stabilit pensia în privința reclamantului Nicolae Vizitiu începând cu data de 01.10.2016, precum și recalcularea pensiei reclamantului Nicolae Vizitiu reieșind din vechimea în muncă de 26 ani, 11 luni și 06 zile din suma soldei, reieșind din media lunară pentru ultimele 12 luni calendaristice precedente concedierii din 02.02.2021, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

13. Prin hotărîrea din 27 iunie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a admis parțial acțiunea. S-a anulat decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Râșcani nr. 91/2021/4340 din 27.02.2021, decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Centru nr. 91/2021/28808 din 30.03.2021, răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. V-535 din 29.03.2021 la cererea prealabilă și răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. M-755/21 din 20.04.2021. S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale de a emite act administrativ individual favorabil cu privire la recalcularea pensiei reclamantului Nicolae Vizitiu prin includerea perioadei de activitate în cadrul structurilor de forță din 26.11.2019-02.02.2021 în vechimea în muncă pentru stabilirea pensiei reclamantului Vizitiu Nicolae începând cu data de 01.10.2016. S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale de a emite act administrativ individual favorabil cu privire la recalcularea pensiei reclamantului Nicolae Vizitiu reieșind din vechimea în muncă de 26 ani, 11 luni și 06 zile din suma soldei, reieșind din media lunară pentru ultimele 12 luni calendaristice precedente concedierii din 02.02.2021. În rest, pretenția cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, s-a respins ca neîntemeiată.

14. La data de 28 iunie 2022, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat apel împotriva hotărîrii instanței de fond solicitînd admiterea cererii de apel, casarea hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 27 iunie 2022, cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

15. Prin decizia din 7 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel înaintată de Casa Națională de Asigurări Sociale, casată integral hotărârea din 27 iunie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și emisă o nouă decizie prin care s-a respins ca neîntemeiată acțiunea depusă de Nicolae Vizitiu împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale.

16. În susținerea poziției sale instanța de apel a reținut că, din data de 02.10.2009, intimatul Nicolae Vizitiu este beneficiar de pensie, în conformitate cu Legea nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri. După stabilirea pensiei, apelantul a fost reangajat în Serviciul de Protecție și pază de Stat la 12.11.2019, raporturile de muncă încetând la 01.02.2021.

17. Analizând temeiurile/condițiile de recalculare a pensiei în coraport cu situația intimatului Nicolae Vizitiu, instanța de apel a constatat, că Nicolae Vizitiu nu se încadrează în niciuna din aceste condiții. Or, art. 61 din Legea nr.1544-XII din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, nu prevede în niciun fel faptul, că militarii, persoanele din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne au dreptul la recalcularea pensiei în cazul, în care au fost reîncadrați în funcție și au mai activat în continuare în funcția deținută anterior, prin ce li s-a mărit perioada de vechime în muncă.

18. A menționat Curtea de Apel Centru că prin decizia de inadmisibilitate a Curții Constituționale din 7 decembrie 2021, s-a indicat expres că, dreptul la pensie nu se stabilește în mod automat, ci pe baza cererii titularului. Astfel, exercițiul dreptului la pensie ține de titular, care decide când și în ce condiții să obțină pensia. Așadar, de vreme ce titularii sunt cei care decid cu privire la condițiile de pensionare, Curtea a relevat că aceștia trebuie să-și asume consecințele acestor decizii. De altfel, persoanele pot să prevadă efectele acestor decizii, inclusiv anumite inconveniente financiare legate de cuantumul pensiei calculate. Mai mult, imposibilitatea recalculării pensiei speciale poate fi prevăzută de subiectele legii, la nevoie, cu ajutorul unor profesioniști ai dreptului. Deci, Curtea nu a luat în considerare argumentele din sesizări privind existența unei ingerințe în articolul 16 din Constituție. Criteriul continuării neîntrerupte a raporturilor de serviciu după atingerea plafonului de vârstă face ca categoriile în discuție să nu se afle în situații comparabile.

19. Prin urmare, instanța de apel a remarcat că deciziile Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Rîșcani nr. 91/2021/4340 din 27.02.2021, a Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Centru nr. 91/2021/28808 din 30.03.2021, prin care s-a respins în reexaminarea pensiei și stabilirea pensiei și menținute prin răspunsurile Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. V-535 din 29.03.2021 nr. M-755/21 din 20.04.2021, sunt legale, iar temeiuri

de a fi anulate nu există, ceea ce impune de a constata că cerințele lui Nicolae Vizitiu cu privire la recunoașterea ca ilegală și anularea deciziilor și obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a efectua recalculul pensiei pentru noua vechime în serviciu, sunt neîntemeiate, motiv pentru care apelul a fost admis, hotărârea instanței contestate casată, iar acțiunea a fost respinsă.

20. A mai indicat instanța de apel că, Nicolae Vizitiu nu se încadrează în categoria persoanelor ce ar putea să beneficieze de recalcularea pensiei pentru vechimea în serviciu conform Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993, având în vedere faptul că acestuia anterior i-a fost stabilită pensie pentru vechimea în muncă și este deja beneficiar de pensie pentru vechime în muncă stabilită, conform Legii nr. 1544 din 23 iunie 1993. Or, Nicolae Vizitiu poate beneficia ulterior conform Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 în coroborare cu Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensie, la momentul depunerii cererii, de stabilire a pensiei pentru limita de vârstă în condiții generale unde în stagiul de cotizare vor fi incluse toate perioadele contributive.

21. A concluzionat Curtea de Apel Centru că, instanța de fond eronat a apreciat circumstanțele de fapt din probele administrate și tot eronat a interpretat normele de drept material care reglementează obiectul acțiunii în contencios administrativ, drept urmare s-a impus admiterea cererii de apel în sensul declarat și casarea hotărârii instanței de fond cu emiterii unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de Nicolae Vizitiu împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, terț Serviciul de Protecție și Pază de Stat privind anularea actelor administrative, cu obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, precum și încasarea cheltuielilor de judecată, să fie respinsă.

EXERCITAREA CĂII DE ATATC ÎN ORINE DE RECURS

22. La 19 februarie 2024, Vizitiu Nicolae, reprezentat de avocatul Musteață Eugeniu, a depus recurs împotriva deciziei din 7 februarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei decizii noi prin care să fie menținută hotărârea instanței de fond.

23. În motivarea recursului recurentul a susținut cele invocate în cererea de chemare în judecată și suplimentar a indicat că, instanța de apel a interpretat eronat prevederile art.61 din Legea nr.1544- XII din 23 iunie 1993. În favoarea soluției sale a reținut faptul precum că recalcularea pensiei în temeiul Legii nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 poate avea loc doar în cazul în care beneficiarul este pensionar pentru limită de vârstă și doar în baza actelor ce au fost prezentate suplimentar dar care au existat până la data stabilirii pensiei inițiale.

24. Recurentul a susținut că, din prevederile art. 61 alin.(2) al Legea nr.1544/1993, nu rezultă că recalcularea pensiei se efectuează doar pensionarilor cărora li s-a prelungit raporturile de muncă, ori, această normă nu stabilește cercul de persoane cărora li se recalculează pensia, ci doar se indică momentul în care se efectuează recalculul pensiei pentru o anumită categorie de pensionari.

25. A mai invocat susținut că, în altă parte, instanța de apel invocă faptul că prevederile art.61 Legii nr. 1544/1993, nu permit dreptul la recalculul pensie în baza actelor care au apărut după stabilirea pensiei. Prin urmare, nu este clar cum poate fi reținută afirmația instanței de apel cu referire la interpretarea prevederilor art. 61 Legii nr. 1544/1993, precum că recalculul pensiei poate fi efectuat doar în baza actelor ce au existat până la data stabilirii pensiei, dacă în același context se menționează că recalculul pensiei pe temei de înregistrare a unei vechimi în serviciu de după pensionare poate avea loc pentru pensionarii cărora li s-a prelungit relațiile de muncă.

26. Totodată, pe lângă faptul că instanța de apel nu este coerentă s-a mai reținut că afirmațiile reflectate în motivarea deciziei nu rezultă din lege, nici cu privire la faptul că recalcularea pensiei se efectuează doar pensionarilor pe limită de vârstă cărora li s-a prelungit raportul muncă și nici faptul că pensia se recalculează doar în baza actelor care au existat până la data stabilirii pensiei.

27. Consideră că Instanța de apel, în mod arbitrar a concluzionat că intimatul a solicitat stabilirea unei noi pensii sau pensiei repetate, sub pretextul că prevederile art. 61 din Legea nr. 1544-XII din 23 iunie 1993, nu prevăd expres recalcularea pensiei după eventuala reangajare, reducând astfel norma la absurd.

28. Or, alegația precum că art.61 Legea nr. 1544-XII din 23 iunie 1993, nu prevede expres recalcularea pensiei după eventuala reangajare este lipsită de o justificare, ori, prin aplicarea tehnicii legislative de a include toate circumstanțele și actele care pot duce la recalcularea pensiei este inoportună și imposibilă.

29. A concluzionat recurentul că, afirmația precum că recalcularea pensiei se face doar în baza actelor ce au existat până la data stabilirii pensiei dar au fost prezentate ulterior este o concluzie eronată la care s-a ajuns prin excluderea ipotezelor concrete din aria de ipoteze pe care le acoperă norma juridică respectivă, denaturând în mod vădit norma.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

30. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

31. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

32. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

”(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

33. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ prevede că:

”(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

34. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată recurentului la data de 19 februarie 2024, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d.206). Cererea de recurs a fost depusă tot la data de 19 februarie 2024. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

35. Din analiza prevederilor art.245¹ din Codul administrativ, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

36. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul ne devolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material

capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

37. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

38. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de Vizitiu Nicolae, reprezentat de avocatul Musteață Eugeniu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Centru și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Vizitiu Nicolae, reprezentat de avocatul Musteață Eugeniu, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Centru, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

41. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

42. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Centru și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretării și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Centru, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

43. Completul de judecată al Curții Supreme de justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

44. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

45. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

46. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Vizitiu Nicolae, reprezentat de avocatul Musteață Eugeniu.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc